

שבת ON תפלת שחרית OF פסוקי דזמרה INTRODUCTION TO

שבת for תפלת שחרית is longer than the daily תפלת שחרית primarily because we recite a larger number of פסוקי דזמרה. The only change we make before פסוקי דזמרה is to recall the additional קרבנות of שבת. A question arises concerning the additional פסוקי דזמרה. Which set of פסוקי דזמרה developed first; the longer version which was shortened to accommodate the needs of daily life or the shorter version which was extended for שבת? Rabbi Zeligman Baer in his סידור עבודת ישראל provides two comments on the difference between פסוקי דזמרה on שבת and the weekday:

למנצח-בשבת מרבנים בשבחות לכבוד השבת ולהבדילו מן החול, וזה לשון הכל בו, מוסיפין בשבת מזמורים יש בהם מדברים ביצירה ויש הם מדברים מן התורה הנתונה בשבת, ולכבוד ימים טובים אומרים אותן ביום טוב כמו בשבת עד כאן לשונו. ובפירוש ישן מצאתי כי בדין הוא שאף בחול היה לנו לומר אותם מזמורים כולם מלבד מזמור שיר ליום השבת, אך מפני טורח הציבור נמנעו לאמרם בחול. והנה במזמורים הללו יש שינוי מנהג בין האשכנזים והספרדים והספרדים אומרים רננו צדיקים קודם לדוד בשנותו וכמו שסדורים במקרא ועוד מוסיפים בין יושב בסתר ובין הללוי-ה שעומדים בבית ה' את המשת המזמורים סמן צ"ח, וקב"א, וקב"ב, וקב"ג, וקב"ד.

Translation: On Shabbos we increase the amount of praise we heap on G-d in order to honor Shabbos and to distinguish Shabbos from the weekdays. The Kol Bo describes the additional chapters of Tehillim as follows: "we recite additional chapters of Tehillim on Shabbos. Some chapters portray creation while others describe the giving of the Torah which occurred on Shabbos. To honor holidays, we recite these additional chapters of Tehillim on holidays as well." In an old commentary on the Siddur I found a comment that by right we should be reciting these chapters of Tehillim on weekdays as well, except for the chapter that begins: Mizmor Shir L'Yom Ha'Shabbos. Because it would be a burden for the community, the number of chapters of Tehillim recited on weekdays was reduced. The Ashkenazim and Sephardim follow different practices concerning the recital of chapters of Tehillim on Shabbos. The Sephardim recite the chapter that begins: Raninu Tzadikim before the chapter that begins: L'Dovid B'Shanos because that is the order in which they appear in Tehillim. In addition, they recite five additional chapters of Tehillim; i.e. 98, 121, 122, 123 and 124 between the chapter that begins: Yoshev B'Seiser and the chapter that begins: Ha'Li'Luya . . . Sh'Omdim B'Beis Hashem.

נשמת-בשחר נכנסים לבית הכנסת ואומרים כל סדר ברכות ופרשת הקרבנות כמו בימות החול אלא שמוסיפים וביום שבת. ומתעטפים בציצת אבל אין מניחים תפלין (כי שבת ויום טוב לאו זמן תפילין הוא). ואחר כך מתחילים ברוך שאמר בנועם קול זמר, ואומרים פסוקי דזמרה ומדלגים מזמור לתודה ומוסיפים למנצח מזמור לדוד ושאר המזמורים המדברים ממעשי בראשית שכלו בשבת וממתן תורה שהיה בו. ואומרים יהי כבוד ואשרי והללו-ה

וכו' עד ישתבה ואז מתחילים כאן נשמת.

Translation: On Shabbos morning, we enter synagogue and make no changes to the manner in which we recite Birchos Haschachar and Korbanos from weekdays except that we add to Korbanos the verses: Oo'V'Yom Ha'Shabbos. We don Taleisim but we do not don Tefillin (Shabbos and Yom Tov are not appropriate days on which to don Tefillin). We then begin Peseukei D'Zimra with Baruch Sh'Amar and recite it with a special tune. We say the same Peseukei D'Zimra as we do on weekdays except that we skip Mizmor L'Soda. We add the chapter of Tehillim that begins: Tefila L'Moshe and other chapters of Tehillim some of which relate the story of creation which ended with Shabbos and some of which portray the giving of the Torah. Then we say Yibei Kavod, Ashrei, the chapter of Haliluy-a etc. until before Yishtabach and then we add the paragraph of Nishmas.

The סידור רבנו שלמה to which the פירוש ישן refers may be the

פסוקי דזמרה on שבת. This is what he writes about the מגרמיזא.

סידור רבנו שלמה מגרמיזא – [נה] מזמורי שחרית של שבת-תפלת השבת. בשבת מוסיפין מזמורים בפסוקי דזמרה של שבת והלל, וגם בתפלה מוסיפים שירות ותשבחות. לפי ששבת יום מנוחה ואין בו מלאכה, יוכל אדם להשהות בבית הכנסת, וגם בחול היה לו דין לאומרו אלא מפני ביטול העם ממלאכתן נמנעו.

Translation: On Shabbos as part of Peseukei D'Zimra, we recite additional chapters of Tehillim which contain verses of praise and glory. We also add praise to Shemona Esrei. Since Shabbos is a day of rest and we do not work, we have time to remain in synagogue for a longer period. Rightfully, these additional chapters of Tehillim should have been recited on weekdays as well but because it would cause a loss of time from work, it was discouraged.

Why do we add these מזמורים? The סידור רבנו שלמה מגרמיזא continues:

סידור רבנו שלמה מגרמיזא – ומתחילים השמים מספרים כבוד א-ל, שהוא מעשה כל יום שהשמים מספרים אף על פי שאין בהם לא דיבור ולא אמירה ולא קול, אף על פי כן מספרים כבוד א-ל, ומדברין כל העולם בשבת צורינו בניהוג השמש, כשרואין הכל יוצא במזרח מן הרקיע ושוקע במערב. והדין היה בכל יום לאומרו לשבתו של הקדוש ברוך הוא, כדכתיב בו יום ליום יביע אומר וגו', לא מפני טורח הציבור שאין פנויים ממלאכה, אבל שבת שאין בו מלאכה אומר אותו, וכן לדוד בשנותו את טעמו היה דינו לאומרו בכל יום, דכתיב בו אברכה את י-י בכל עת וגו', ומן הטעם הזה שאמרתי אין אומרים אותו . . .

Translation: We proceed with the chapter of Tehillim that begins: Ha'Shamayim Misaprim Kvod A-il which describes what occurs each day; i.e that the heavens which do not have the ability to speak nor to relate nor have a voice still serve as a proclamation of the glory of G-d. That occurs when the world praises our G-d because of the way that the sun operates. All see the sun rise in the east and set in the west. In truth, we should recite this chapter of Tehillim each day because the chapter contains the verse: "each day brings expressions of praise", if not for the difficulty it would pose to the community which is concerned about missing work. Since on Shabbos we abstain from work, we recite this chapter. So too the chapter that begins: L'Dovid B'Shanos Es Ta'Amo should be recited each day because it contains within it the

להבין את התפלה

verse: "I will bless G-d all the time." For the reason I gave we do not recite this chapter each day.

וגם היה ראוי לומר בכל יום תפלה למשה, שמדבר בתשובה ועלבון האדם שימיו כצל כדי שיתן לבו לשוב. וכן יושב בסתר עליון שהוא שיר של נגעים דכתיב ונגע לא יקרב באהוליך, ושל פגעים דכתיב יפול מצידך אלף כדי להגן על האדם האומרו מן הנגעים ופגעים. וגם הללויה הללו את שם ה' וכו', שכתוב בו, שעומדים בבית ה' יהללוהו, דכל שעה שעומדים בבית ה' יהללוהו, דהיינו בכל יום, והלל הגדול שיש בו הודאות על בריות עולם, ועל יציאת מצרים ועל ביאת הארץ ועל הפרנסה של יום, והיה דין לאומרו בכל יום אלא מפני טורה הציבור. ולפי שאמרנו הלל הגדול, אנו אומרים רננו צדיקים, על שעשה לנו כל הנפלאות הללו, ואחר כך מזמור שיר ליום השבת והוא לשבת.

Translation: So too it would have been appropriate to recite each day the chapter of Tehillim that begins: Tefila L'Moshe. Its theme is repentance. We describe the humble state of human beings whose lifespan is compared to a passing shadow. Because of that condition, man should set his heart to do repentance. So too the chapter that begins: Yosheiv B'Seiser Elyon which is known as the Song of Affliction should be recited each day. It contains within it the verse: that neither affliction or plague should enter your home and it contains the verse: that one thousand shall fall by your side. That means that you will be protected from afflictions and plagues. So too we should recite the chapter that begins: Halliluya Halilu Es Shem Hashem etc. each day. In that chapter we find the verse: who stands in the house of G-d shall glorify Him. That means that while standing in the House of G-d we should glorify G-d. That is an activity that should take place every day. Then we recite Hallel Ha'Gadol (the Hodu lines) which contain lines of praise concerning the creation of the world, the Exodus from Egypt, the entrance into the land of Israel and the caring that G-d demonstrates each day for our everyday financial needs. This chapter should also be read everyday. It is not read each day out of concern that it would cause a burden for the community. Since we recite Hallel Ha'Gadol on Shabbos, we need to follow it with Raninunu Tzaddikim whose theme is praise to G-d for having performed such acts for us. Then we recite Mizmor Shir L'Yom Ha'Shabbos because it is Shabbos.

ולפי שהזכיר מזמור של שבת שהוא לעתיד ליום שכולו שבת, אומרים אחריו ה' מלך גיאות לבש, שהוא נמי לעתיד כשילבש בגדי נקם. וראה לדבריי שעיקר תקנתם לחול נמי היתה, לבד מזמור של שבת וה' מלך שהם המזמורים שהם נתקנו לשבת, מדשקלוה למזמור השבת ממקומו שהוא נאמר לסמוך ליושב בסתר עליון, וסדרו לאומרו בסוף המזמורים, שמע מיניה דכל המזמורים שלפניו לחול נמי תקנו, דאי לשבת עיקר תקנתם לימרו ליה בדוכתיה, וכשראו שלא היו רוב הציבור יכולין לעמוד בתקנה זו מפני ביטול מלאכה ביטולם בחול, והיניחום לשבת. והאומרן בחול תבוא עליו ברכה.

Translation: Since we refer to the Mizmor of Shabbos which represents the Shabbos of the future, a time when each day will be Shabbos, we follow it with the chapter of Tehillim that begins: Hashem Melech Gayus Lavesh, which also represents the future when G-d will wear the type of clothes that He wears when He takes revenge. The order in which we recite these chapters supports my statement that all the extra chapters of Tehillim were first included even on weekdays, except for the two chapters that deal with Shabbos, Mizmor Shir and Hashem Malach which were added just for Shabbos. My proof is that Mizmor Shir is recited out of order from where it appears in Tehillim. By right Mizmor Shir (Chapter

92) should be recited after Yoshev B'Seiser (Chapter 91). Instead it was placed at the end of the chapters of Tehillim. We can conclude that those chapters of Tehillim which we recite before Mizmor Shir were meant to be recited even on weekdays. If they were included only on Shabbos then why not do we not recite them in the order in which they appear within Tehillim. However, Chazal saw that the community was burdened by saying so many chapters of Tehillim and that the practice was interfering with their work. Therefore, Chazal removed them from the Pseukei D'Zimra of the weekday and they were left to be recited only on Shabbos. Anyone who recites these chapters of Tehillim on weekdays will be blessed.

The **אבודרהם** presents an additional reason to recite these **מוזמורים** on **שבת**:

ספר אבודרהם שחרית של שבת-שחרית של שבת נכנסין לבית הכנסת ומתחילין מאשר יצר את האדם עד אשה ריה ניחוח לה' ואחר כן אומר (במדבר כה, ט) וביום השבת שני כבשים וגו'. והטעם שאומר אלו שני הפסוקים שהם של קרבן מוסף שבת בתפלת שחרית וביום טוב ובראש חדש אין אומר הפסוקים של קרבן מוסף י"ט ור"ח, לפי שבשבת אין מוציאין ספר תורה שני למוסף וביום טוב ובראש חדש מוציאין. ורבינו סעדיה כתב שאין לאמרם לפי שאין לומר של מוסף בתפלת שחרית. וכן כתב אבן הירחי ובעל המנהגות. ובספרד נהגו לאמרם וכן כתב רב עמרם.

Translation: On Shabbos morning we enter into synagogue and begin with Asher Yotzar until Ray'Ach Nicho'Ach and then we say (Bamidbar 28, 9): Oo'V'Yom Ha'Shabbos Shenei Kvasim etc. We recite these two verses which refer to the Korban Mussaf of Shabbos in Tefilas Shacharis while on Yom Tov and Rosh Chodesh we do not refer to their Musaf Korban in Tefilas Shacharis because on Shabbos we do not take out a second Torah from which to read the Mussaf Korban while on Yom Tov and on Rosh Chodesh we do take out a second Sefer Torah. Rabbeinu Sa'Adiya wrote that we should not read those verses in Tefilas Shacharis on Shabbos because we should not refer to the Korban Mussaf in Tefilas Shacharis. So wrote the Even Yarchei and the Ba'Al Minhagos. In Spain they followed the practice of reciting the Korban Mussaf verses in Tefilas Shacharis and so wrote Rav Amrom.

ואומר איזהו מקומן. ואחר כך מוסיפין י"ב מוזמורים על שאר ימי השבוע ואלו הן: הודו לה' קראו בשמו והוא כתוב בדברי הימים (דהי"א טז, ח) עד והלל לה' ומוסיפין בסופו פסוקים מפזורים מהתלים. השמים מספרים כבוד א-ל (תה' יט). רננו צדיקים (תה' לג). לדוד בשנותו (תה' לד). תפלה למשה (תה' צ). יושב בסתר (תה' צא). הללוי-ה שעומדים בבית ה' (תה' קלה). מזמור שירו לה' (תה' צח). שיר למעלות אשא עיני אל ההרים (תה' קבא). שיר המעלות לדוד לולי ה' (תה' קכד). הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו (תה' קלו). מזמור שיר ליום השבת (תה' צב). והטעם שמוסיפין מוזמורים אלו בשבת כדי להכיר בין שבת לחול ויתקיים הפסוק שאומר ביני וביני בני ישראל אות היא לעולם. וגם בימים טובים נהגו לאומרם שגם הם נקראו שבתון ומקראי קדש ומקדשים אותם על הכוס כמו בשבת.

Translation: And then we say Ai'Ze'Hu Mikomom and then add 12 chapters of Tehillim that we do not say on weekdays. These are the ones we recite: Hodu Lashem Kiru Bishmo which is drawn from Divrei Hayamim (1, 16, 8) until V'Hallel La'Shem and then add an assortment of verses from Tehillim. We then recite Hashamayim Misaprim, Raninu, L'Dovid B'Shanoso, Tefila L'Moshe, Yoshev B'Seiser,

להבין את התפלה

Halliluya Sh'Omdim, Mizmor Shiru, Shir Ha'Maalos Esa, Shir Ha'Maalos L'David, Hodu L'Asbem Ki Tov, Mizmor Shir L'Yom Ha'Shabbos. We add these chapters on Shabbos in order to distinguish between Shabbos and weekdays and in support of the words of the verse that Shabbos is a covenant forever between G-d and the Jewish people. On holidays it was also customary to recite these same chapters of Tebillim because holidays are also called Shabbason and days of holiness. Moreover we recite Kiddush over wine on those days as we do on Shabbos.

וכתב רבינו סעדיה כי בימים טובים אין אומרים מזמור שיר ליום השבת אלא מתחיל מן טוב להודות לה' חוץ מיוה"כ שאומרים אותו ואע"פ שאינו שבת ע"כ. ומיהו נהגו לאומרו אף בימים טובים מהטעם שאמרנו. ויש רמז באלו המזמורים לעשרה מאמרות שבהם נברא העולם: הודו לה' קראו בשמו הוא כלל לעשרה מאמרות. השמים מספרים כבוד א' כנגד מאמר ראשון שהוא בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ. רננו צדיקים בה' כנגד מאמר שני שהוא יהי אור שנברא בתחלה לצדיקים ואח"כ גנזו להם לעתיד. לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך כנגד מאמר שלישי שהוא יהי רקיע, שחלקו המים העליונים מהתחתונים וגרשם אלו למעלה ואלו למטה. תפלה למשה כנגד מאמר רביעי שהוא יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. וכתוב יראה אל עבדך פעלך דהיינו גלוי היבשה.

Translation: Rav Sa'Adiya wrote that on holidays we do not say: Mizmor Shir L'Yom Ha'Shabbos except for on Yom Kippur. We recite it on that day even though it is not Shabbos. However, it later became the custom to recite it even on holidays for the reason we gave. We find a hint in these chapters of Tebillim to the ten times that G-d used the word: "say" to create the world. Hodu L'Asbem includes all ten instances. Ha'Shayim Misaprim represents the first occasion; i.e. Bereishis Bara Elokim Es Ha'Shamayim V'Es Ha'Aretz. Raninu represents the second occasion; i.e. which is Va'Yihi Ohr. That is the light that was created primarily for the benefit of righteous people which was then hidden. L'David represents the third occasion; i.e. Let there be firmament that divides the upper and lower waters and pushed the two waters apart. Tefila L'Mosheh represents the fourth occasion; i.e. Let the waters accumulate under the sky to one place and let the ground be revealed and it is written: may Your works be visible to Your servants which means the uncovering of the ground.

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן כנגד מאמר חמישי שהוא תדשא הארץ דשא שברא לבריות דשא כדי לחיות בו ולהתלונן בעלו. הללויה-ה שעומדים בבית ה' בחצרות בית א-להינו כנגד מאמר ששי שהוא יהי מאורות שבראם כדי לשמש אותם בחצרותיו. שעומדים לשון שמוש כדמתרגמינן והוא עומד עליהם (ברא' יח, ח) והוא משמש עליוהו. מזמור שירו לה' שיר חדש כנגד מאמר שביעי שהוא ישרצו המים וכתוב ירעם הים ומלואו וזהו כי נפלאות עשה. שיר למעלות אשא עיני אל ההרים כנגד מאמר שמיני שהוא תוצא הארץ נפש חיה וכתוב אל יתן למוט רגלך שאע"פ שיאכל אדם דשאים ויכול לחיות בהם אפשר שימוטו רגליו ולא יהיה לו כח ללכת בהם אם לא יאכל בשר. שיר המעלות לדוד לולי ה' שהיה לנו כנגד מאמר תשיעי שהוא נעשה אדם וזהו לולי ה' שהיה לנו שעשאנו בעלמו היינו כבהמות. הודו לה' כי טוב כנגד מאמר עשירי שהוא פרו ורבו כדי שנולדו הטובים והצדיקים להודות

לו וכתוב כי לעולם חסדו וזהו (תה' פט, ג) עולם חסד יבנה דהיינו פריה ורביה. מזמור שיר ליום השבת רמז ליום השביעי שבו שבת ממלאכה.

Translation: Yoshev B'Seiser represents the fifth occasion; i.e. May the ground sprout grass. Grass was created to provide food for the animals and to allow them to find shade. Hallilyua represents the sixth occasion; i.e. Let there be luminaries, which G-d created to use in His courtyards. The word: Sh'Omdim means to utilize, as in the words: "V'Hu Omed Aleibem" which are translated into Aramaic as "G-d uses it". Mizmor Shiru La'Shem represents the seventh occasion; i.e. Let the waters be populated. That is reflected in the words: Yiram Ha'Yom Oo'Milo'oh. That is "Ki Niflos Asah". The chapter of Shir Ha'Ma'Alos Esah represents the eighth occasion; i.e. Let the land bring forth animals. This is reflected in the words: Al Yitain La'Mot Raglecha. That means that although man eats vegetables and can sustain his life with them, his legs might falter. He may not have the strength to walk with his feet if he does not eat meat. Shir Ha'Ma'Alos L'Dovid Lulei Hashem Sh'Haya Lanu represents the ninth occasion; i.e. G-d created man in the image of G-d. That is what is meant by the words: Lulei Hashem Sh'Haya Lanu that if G-d had not created man in His image, man would resemble animals. Hodu La'Shem Ki Tov represents the tenth occasion; i.e. the commandment to multiply so that good and righteous people can be born to serve G-d and it is written: Ki L'Olam Chasdo and that is Olam Chesed Yibaneh which represents reproduction. The chapter of Mizmor Shir L'Yom Ha'Shabbos is a hint to the seventh day on which G-d rested from his work.

SUPPLEMENT

SOURCES THAT CONCERN *מוסף שמונה עשרה* OF ראש השנה

In our study of *ליל שבת* of שמונה עשרה, we spent a considerable amount of time examining the ברכה of קדושת היום. Consider whether the significance of the ברכה of קדושת היום played a role in the issues that are discussed in the following sources:

תוספתא מסכת ראש השנה (ליברמן) פרק ב' הלכה יז—יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת בית שמיי אומ' מתפלל עשר ובית הלל אומר מתפלל תשע. יום טוב שחל להיות בשבת בית שמיי אומ' מתפלל שמונה ואומר של שבת בפני עצמה ושל יום טוב בפני עצמה ומתחיל בשל שבת ובית הלל אומר מתפלל שבע ומתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע.

Translation: When the Yom Tov of Rosh Hashonah falls on Shabbos, according to Beis Shammai, it is necessary to recite ten Brachos in Shemona Esrei. According to Beis Hillel, it is necessary to recite nine Brachos in Shemona Esrei. When other Yomim Tovim fall on Shabbos, according to Beis Shammai, it is necessary to recite eight Brachos in Shemona Esrei and say the Bracha of Kedushas Ha'Yom of Shabbos in its own Bracha and the Bracha of Kedushas Ha'Yom of Yom Tov in its own Bracha and to start with the Bracha of Kedushas Ha'Yom of Shabbos. According to Beis Hillel, it is necessary to recite seven Brachos in Shemona Esrei, to refer to Shabbos first in the Bracha of Kedushas Ha'Yom¹ and to refer to Shabbos first in the closing Bracha².

משנה מסכת ראש השנה פרק ד משנה ה—סדר ברכות אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים דברי רבי יוחנן בן נורי. אמר ליה רבי עקיבא אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר; אלא אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים:

Translation: The order of the Brachos for Mussaf Shemona Esrei on Rosh Hashona is as follows: Avos, Gevuros, Kedushas Ha'Shem and we include the theme of Malchiyos (G-d's hegemony) with the Bracha of Kedushas Ha'Shem and we do not blow the Shofar. We then recite the Bracha of Kedushas Ha'Yom and blow Shofar; Zichronos and blow Shofar; and Shofaros and blow Shofar. Then we recite the Brachos of Avodah, Ho'Da'ah and Birkas Kobanim. That is the opinion of Rabbi Yochanon Ben Nuri. Rabbi Akiva then challenged Rabbi Yochanon Ben Nuri: if we do not blow Shofar when we recite the ten verses of Malchios, then why do need to recite the ten verses³? Instead this order should be followed: Avos, Gevuros,

1. That is why we mention שבת first in the line: ולהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה

2. That is why we mention שבת first in the ברכה: מקדש השבת וישראל והזמנים.

3. Rabbi Akiva's challenge supports the position that the ten verses in each additional ברכה of עשרה were inserted to accompany the non-verbal act of prayer known as: blowing Shofar.

Kedushas Ha'Shem and we include the theme of Malchiyos (G-d's hegemony) with the Bracha of Kedushas Ha'Yom and blow Shofar; Zichronos and blow Shofar; and Shofaros and blow Shofar. Then we recite the Brachos of Avodah, Ho'Da'ab and Birkas Kohanim.

תלמוד ירושלמי מסכת ראש השנה פרק ד דף נט טור ג /ה"ו-הלכה ו'-ביהודה נהגו כר' עקיבה ובגליל כר' יוחנן בן נורי. עבר ועשה ביהודה כגליל ובגליל כיהודה יצא. וכשקידשו את השנה באושא ביום הראשון עבר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה ואמר כדברי ר' יוחנן בן נורי אמר רשב"ג לא היינו נוהגין כן ביבנה. ביום השני עבר רבי חנניה בנו של ר' יוסי הגלילי ואמ' כדברי ר' עקיבה אמ' רשב"ג כך היינו נוהגין ביבנה. ר' אבהו בשם רבי לעזר בכל מקום עבר והזכיר אדיר המלוכה לא יצא חוץ מן הא-ל הקדוש של ראש השנה ובלבד במוסף ואתי'א כר' יוחנן בן נורי. רשב"ג אומ' או' קדושת היום עם זכרונות ואתי'א כרבי עקיבה. אמר רשב"ג מה מצאנו בכל מקום אומרה אמצעית אף כאן אומרה אמצעית. ר' או' מה מצאנו מכל מקום אומרה רביעית אף כאן אומרה רביעית. רבי יעקב בר אהא רבי זעורה חנין בר בא בשם רב צריך לומר הא-ל הקדוש. ר' בא בשם אבא בר רב חונה צריך לומר הא-ל הקדוש ומרבה לסלוח.

Translation: In Judea (southern Israel), they followed the opinion of Rabbi Akiva. In the Galilee (northern Israel) they followed the opinion of Rabbi Yochanon Ben Nuri. If someone from Judea travelled to the Galilee and recited Shemona Esrei as they did in Judea, he was considered as having recited Shemona Esrei correctly. If someone from the Galilee travelled to Judea and recited Shemona Esrei as they did in the Galilee, he was considered as having recited Shemona Esrei correctly. When they sanctified the New Moon in Usha on the first day of Rosh Hashonah, Rabbi Yishmael son of Rav Yochanon Ben Beroka recited Shemona Esrei and followed the opinion of Rav Yochanon Ben Nuri. Rabbi Shimon Ben Gamliel then said that in Yavneh we did not follow the opinion of Rav Yochanon Ben Nuri. On the second day of Rosh Hashonah Rav Chanina son of Rav Yossi from the Galilee recited Shemona Esrei following the opinion of Rabbi Akiva. Rabbi Shimon Ben gamliel then said that in Yavneh that is how we recited the Shemona Esrei of Rosh Hashonah. Rabbi Abahu in the name of Rabbi Lazar said: if a person recites the Bracha of Adir Ha'Milucha in any part of a prayer service, he does not fulfill his obligation unless he is saying that Bracha as a substitute for the Bracha of Ha'Kail Ha'Kadosh on Rosh Hashonah and only in the Mussaf Shemona Esrei and the prayer leader is following the opinion of Rav Yochanon Ben Nuri. Rabbi Shimon Ben Gamliel said: we should recite the Bracha of Malchios jointly with the Bracha of Zichronos and he follows the opinion of Rabbi Akiva. Rabbi Shimon Ben Gamliel justified his position by saying: since we always recite the Bracha of Kedushas Ha'Yom as the middle Bracha of Shemona Esrei, we should do the same in Mussaf Shemona Esrei of Rosh Hashonah⁴. Rav said: is it not the case that the Bracha of Kedushas Ha'Yom is generally the fourth Bracha of Shemona Esrei. Since that is the case, so too in Mussaf Shemona Esrei of Rosh Hashonah, the Bracha of Kedushas Ha'Yom should be the fourth Bracha (jointly with the Bracha of Malchiyos). Rabbi Akiva Bar Echa and Rabbi Zoura Chanin ben Bab in the name of Rav said: we must end the third Bracha of Mussaf Shemona Esrei on Rosh Hashonah

4. The *ברכה* of *זכרונות* is the fifth *ברכה*, making it the middle *ברכה* of *עשרה*.

להבין את התפלה

with the Bracha of Ha'Kail Ha'Kadosh⁵. Rabbi Bah in the name of Abba son of Rav Chuna said: we should end the third Bracha of Mussaf Shemona Esrei on Rosh Hashonah with the Bracha of Ha'Kail Ha'Kadosh Ha'Marbeh Lis'Lo'Ach.

According to all the opinions, for ראש השנה on מוסף שמונה עשרה it was necessary to combine two ברכות, either מלכות with קדושת השם or קדושת היום with מלכות. On what basis did חז"ל institute the practice of combining זכרונות with קדושת היום? We already witnessed this practice concerning the ברכות of the daily שמונה עשרה. In מנהג ארץ ישראל, they followed the practice of combining the ברכות of את ברכות of ראש השנה so that the daily שמונה עשרה would always contain eighteen ברכות. The practice of combining ברכות to maintain the eighteen ברכות in the daily שמונה עשרה is found in the following:

תוספתא מסכת ברכות (ליברמן) פרק ג הלכה כה—שמונה עשרה ברכות שאמרו חכמים כנגד שמנה עשרה אזכרות שבהבו לה' בני אלים. כולל של מינים בשל פרושין, ושל גרים בשל זקנים⁶, ושל דוד בבונה ירושלם, אם אמר אלו לעצמן ואילו לעצמן יצא⁷.

Translation: The prayer of Eighteen Brachos that our Sages composed was composed to reflect the eighteen times that G-d's name appears in Tehillim 29-Havu La'Shem Bnei Ailim. To maintain that number it was appropriate to combine the Brachos of V'La'Malshinim with Al Ha'Tzaddikim or the Bracha of Converts with the Bracha of Elders (see footnote) or the Bracha of Es Tzemach Dovid with Boneh Yerushalayim. If one maintained all these Brachos as separate Brachos, he still fulfilled his obligation.

Apparently the practice of combining ברכות was adopted concerning the מוסף שמונה עשרה on ראש השנה. חז"ל wanted that שמונה עשרה to always contain nine ברכות. Two questions: which practice came first: combining two ברכות in the שמונה עשרה on ראש השנה or the practice of combining two ברכות in the daily שמונה עשרה? Second question: why in מנהג בבל did they accept the practice of combining two ברכות for the שמונה עשרה on ראש השנה but did not accept that practice for the daily שמונה עשרה?

5. In fact, this was the practice in מנהג ארץ ישראל. In truth, if you accept the opinion of רבי עקיבא and do not combine the ברכה of מלכות with the ברכה of קידוש השם, then the third ברכה should remain as: הא—ל הקדוש.
6. According to Rabbi Dr. Saul Lieberman in 'ג' תוספתא כפשוטה ברכות פר' ג' page 18, (available for downloading from www.hebrewbooks.org), our על הצדיקים ברכה may at one time have consisted of two ברכות. It appears that as the תוספתא provides the two were combined and have been maintained as one ברכה.
7. This statement may have been relied upon by מנהג בבל in expanding שמונה עשרה to nineteen ברכות.